

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาระดับพื้นฐานที่รัฐมีนโยบายจัดให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อสนองความต้องการของประชาชนทั้งประเทศ โดยเน้นการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรมให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า การให้การศึกษาแก่ประชาชนของประเทศเป็นการวางรากฐานของการพัฒนาทั้งมวล การประถมศึกษาเป็นดัชนีตัวหนึ่งที่สามารถชี้ให้เห็นว่าประเทศมีการพัฒนามากน้อยเพียงใด เพราะถ้าการประถมศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้นนั้นย่อมหมายถึงประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีคุณภาพตามไปด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2529) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับประถมศึกษามุ่งหวังที่จะให้บุคคลที่จบการศึกษาในระดับนี้ไปแล้วเป็นบุคคลที่มีคุณภาพที่ดีตามที่สังคมต้องการ ประพฤติตนเป็นสมาชิกที่ดีต่อชุมชนและประเทศชาติ ทั้งให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานเพื่อจะสามารถดำรงชีวิตของตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามควรแก่อัตภาพ (นงเยาว์, 2528; อารุงและวัฒนา, 2526)

แผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520 กล่าวถึงความสำคัญของการประถมศึกษาว่าเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ คิดคำนวณได้ และสามารถดำรงตนเป็นพลเมืองดีในระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา-แห่งชาติ, 2520) หลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2521 ได้ตอบสนองแผนการศึกษาแห่งชาติโดยจัดเนื้อหาวิชาให้ผู้เรียนรู้จักการคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข (กรมวิชาการ, 2521) หน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบโดยตรงและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาระดับนี้ได้ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ผลสรุปการใช้หลักสูตรพบว่า หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ยังไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพเศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในการพัฒนาคนในสังคมให้มีความรู้ มีคุณธรรม สามารถนำตนเองและนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต กรมวิชาการได้ปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลง

โดยปรับปรุงบางส่วนแล้วประกาศใช้หลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่คือ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในปีการศึกษา 2534 เจตนารมณ์ของหลักสูตรใหม่ มุ่งเน้นกระบวนการมากกว่าเนื้อหา โครงสร้างความรู้ของหลักสูตรยังคงมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ ค่านิยม และการจัดการ สามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น มองเห็นคุณค่าของการเรียนและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (กรมวิชาการ, 2535)

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งนับวันจะมีมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ดังกล่าวทำให้มีผลต่อการจัดการศึกษาโดยใช้ระบบและวิธีการเดิมไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังนั้นนักการศึกษาซึ่งพยายามแสวงหาแนวคิดและแนวทางใหม่ๆ มาเพื่อช่วยแก้ปัญหา ปรับปรุงและส่งเสริมการจัดการศึกษาให้สนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ (สุมาลี, 2536) ซึ่งแนวความคิดนักศึกษายุคใหม่ได้เน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยจัดให้ผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง (Student Center) คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) ด้านการจัดหลักสูตร ได้มีการจัดหลักสูตรที่ยืดหยุ่นให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจ ในด้านวิธีการสอนก็ได้มีการวิจัยค้นคว้าหาวิธีการสอนที่เป็นระบบระเบียบ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล (วีระ, 2527; สมหญิง, 2525)

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร และจิตวิทยาการศึกษามีส่วนทำให้วิธีการถ่ายทอดความรู้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตที่ผ่านมา กล่าวคือในอดีตนั้นครูแต่ละคนมีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้เรียน แต่ในปัจจุบันมีการสอนผ่านวิทยุ โทรทัศน์ และคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์นั้นมีส่วนทำให้การถ่ายทอดความรู้ และการสอนกว้างขวางออกไป (นิพนธ์, 2528; วารินทร์, 2531) นักการศึกษาได้นำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้เป็นสื่อที่จะนำผู้เรียนไปสู่การเรียนรู้ การคิดและการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อให้การเรียนรู้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน และสอดคล้องกับแนวความคิดของนักจิตวิทยาที่ถือหลักปรัชญาที่ว่า "บุคคลแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งในด้านเชาวน์ปัญญา ความสามารถ ความถนัด ความพร้อม แรงจูงใจ รวมทั้งทัศนคติที่มีต่อการเรียนและรูปแบบของการเรียนรู้" (ชม, 2523; สุรางค์, 2533; เสาวณี, 2525)

การเรียนการสอนในปัจจุบัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำเทคโนโลยีทางการศึกษา

มาใช้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาการได้อย่างแจ่มชัด ด้วยความรวดเร็ว และช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอน ในการที่จะอธิบายหรือยกตัวอย่างให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพพจน์ได้อย่างใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด(ธีระ, 2525) คอมพิวเตอร์นับว่าเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการศึกษา ยิ่งเมื่อมีการประดิษฐ์เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ขึ้นมา ซึ่งมีขนาดเล็กและราคาไม่สูงนัก ก็ได้มีการนำไมโครคอมพิวเตอร์เข้ามามีใช้ในการบริหาร การจัดการเรียนการสอน และเป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยการสร้างโปรแกรมบทเรียนสำเร็จรูปต่างๆ เพื่อการเรียนการสอนขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ในลักษณะของการศึกษาเป็นรายบุคคลได้เป็นอย่างดี (กิดานนท์, 2536)

คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีความสามารถ เข้ามาช่วยในการเรียนการสอนจากวิธีดั้งเดิม พัฒนาเป็นภาพที่เคลื่อนไหวมีชีวิตชีวาและมีเสียงที่สามารถโต้ตอบกับผู้เรียนที่อยู่หน้าจอได้ นอกจากนั้นคอมพิวเตอร์สามารถเสนอเนื้อหาได้หลายรูปแบบ จากตัวหนังสือไปถึงแผนภาพที่สามารถเคลื่อนไหวหรือเปลี่ยนแปลงได้ จากกราฟไปถึงตัวโน้ตที่มีเสียงประกอบ จากรูปภาพนิ่งไปถึงรูปภาพที่เคลื่อนไหว และมีเสียงประกอบ ยิ่งไปกว่านั้นคอมพิวเตอร์ยังแตกต่างจากเทคโนโลยีทางการเรียนการสอนอื่นๆ เมื่อคำนึงถึงในแง่ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คอมพิวเตอร์สามารถโต้ตอบคำถามหรือคำตอบของผู้เรียนได้(สุลัดดา, 2535)

ในปัจจุบันนักการศึกษาต่างก็หันมาให้ความสนใจและตื่นตัวในการนำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามามีใช้ในการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเป็นอย่างมาก สาเหตุสำคัญอาจกล่าวได้ว่า เกิดจากความต้องการในการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดในสังคมสารสนเทศ(Information Society) ในเวลาเดียวกันนั้น เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ก็ได้มีการพัฒนาเรื่อยๆ รวมทั้งมีราคาถูกลง จนสามารถนำมาใช้ทางด้านการศึกษาอย่างแพร่หลาย คอมพิวเตอร์ทางการศึกษาสามารถแบ่งออกได้ 2 อย่างคือคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) และคอมพิวเตอร์เพื่อการบริหาร (CMI) กำลังเป็นสิ่งที่นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความสนใจและได้ถูกกล่าวขวัญถึง ปัจจุบันมีการพัฒนาอย่างสูงสุด ไม่ว่าจะเป็นทางด้านซอฟต์แวร์หรือฮาร์ดแวร์ ซึ่งมีผลทำให้เกิดการตื่นตัวทางด้านการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบกับการพัฒนาโปรแกรมระบบช่วยสร้างบทเรียนที่เป็นภาษาไทยเพื่อช่วยให้ผู้ที่ไม่มีความรู้ในการเขียนโปรแกรมมากนัก สามารถสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ด้วยตัวเอง ลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผู้เรียนจะได้สัมผัสโดยตรงกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งเก็บรวบรวมอุปกรณ์การสอนและควบคุมให้ การเรียนการสอนดำเนินไปตามลำดับขั้น ลักษณะของบทเรียนได้มีการนำเอาแนวความคิด ทางด้านพฤติกรรมศาสตร์มาใช้มากขึ้นเช่น บทเรียนก็ออกมาในรูปแบบการตอบสนองของ พฤติกรรมรายบุคคล พฤติกรรมกลุ่มและวิธีการให้ผลป้อนกลับ(Feed Back) ในลักษณะ ต่างๆ กันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากที่สุด(วิชุดา, 2536; สุมาลี, 2536) คอมพิวเตอร์อาจเป็นวัสดุเพื่อการสอนก็ได้(Object of Instruction) เช่น ในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และเป็นเครื่องมือของการสอนเช่น ใช้เป็นเครื่องคำนวณและ พิมพ์ดีด(วารินทร์, 2531)

คอมพิวเตอร์จัดการสอน(Computer-Managed Instruction - CMI) เป็น คอมพิวเตอร์ช่วยครูผู้สอน โดยดำเนินการกับกระบวนการเรียนการสอน โดยผู้เรียนไม่ได้ สัมผัสกับคอมพิวเตอร์(วารินทร์, 2531) ซึ่งจะช่วยครูในการดำเนินการสอน ตลอดจนให้ คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนในการสอน มีข้อมูลทั้งที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนเอง รายชื่ออุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนและการดำเนินการสอน นอกจากนั้นยังช่วยวินิจฉัยความต้องการด้าน การเรียนของนักเรียน และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนของนักเรียนแต่ละ คนด้วย บทบาทที่เห็นเด่นชัดคือ จ่ายเงินเดือนครู เป็นเครื่องมือฝึกอบรมวิชาชีพ การให้ การบริการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียน(อรพรรณ, 2527) เก็บระเบียบสะสมของผู้เรียน มี ข้อมูลของสื่อการสอนที่เกี่ยวข้อง งานทะเบียนนักเรียน ตารางสอบ งานบริหารบุคลากรใน โรงเรียน งานพัสดุ-ครุภัณฑ์ งานการเงิน งานแนะแนว งานทำบัญชี จัดทำเอกสาร คำนวณคะแนน เพื่องานวิจัยและแก้ปัญหาโดยใช้คอมพิวเตอร์ เป็นเครื่องมือสำหรับอาจารย์ การค้นหาข้อมูลเอกสารเช่น ระบบข้อมูลดัชนีหนังสือ ห้องสมุด ธนาคารข้อมูล(วารินทร์, 2531; ศิริพร, 2536)

คอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทในโรงเรียนมากยิ่งขึ้น ได้มีการทำการวิจัยทางด้านการ นำคอมพิวเตอร์มาใช้ในทางด้านการศึกษาอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าเครื่อง คอมพิวเตอร์ในโรงเรียนตอนนั้นแทบจะไม่มีเลย หรือมีก็มีเฉพาะโรงเรียนในตัวเมืองหรือ ระดับมัธยมศึกษาหรืออุดมศึกษาก็ตาม(นงเยาว์, 2528) ดังนั้นการที่จะนำคอมพิวเตอร์มา ใช้ในห้องเรียนควรจะได้คิดและวางแผนแต่เนิ่นๆ ในการเตรียมและฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถรวมทั้งจะใช้คอมพิวเตอร์ ตลอดจนมีความสามารถในการเขียนโปรแกรม ที่จะให้กับคอมพิวเตอร์เพื่อที่จะได้ใช้คอมพิวเตอร์อย่างคุ้มค่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน(CAI) เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ทางการศึกษามาก ถ้าผู้ใช้นำมาใช้อย่างถูกต้อง(วีระ, 2527)

ในอนาคตจะมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น เพราะการทำงานของคอมพิวเตอร์นั้น สามารถทำงานได้รวดเร็วและจำข้อมูลได้มาก และสามารถสร้างบทเรียนได้หลายรูปแบบ โดยจะออกมาในรูปของสื่อประสม(Multimedia) คือออกมาในลักษณะของสื่อที่มีทั้งภาพและเสียง ในการเรียนการสอนที่ต้องทดลองซึ่งเป็นอันตรายอาจจะนำเอาคอมพิวเตอร์มาสร้างสถานการณ์แทนได้ อีกทั้งสามารถที่จะควบคุมและบริหารสื่อการเรียนได้หลายชนิดเช่น ภาพยนตร์ ฟิล์มสตริป สไลด์ เทปเสียงและสิ่งพิมพ์ นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ยังสามารถบันทึก วิเคราะห์ และแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อข้อมูลที่นักเรียนพิมพ์ใส่ลงไปบนแป้นพิมพ์พิเศษ(Keyboard) แล้วแสดงให้เห็นบนจอทีวีได้ จอบางชนิดอาจจะแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง แม้กระทั่งการสัมผัสของนิ้วมือนักเรียน(อรพรรณ, 2527; สุมาลี, 2536)

จากการคาดคะเนว่าในปี ค.ศ. 1995 ไมโครคอมพิวเตอร์ที่มีขายทั่วไปจะมีระบบเชื่อมต่อเป็นฮาร์ดแวร์พื้นฐานติดมาด้วย หลายคนคาดไว้ว่าร้อยละ 70 ของเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ในอนาคตอีกสี่ห้าปีข้างหน้าจะมีการเชื่อมโยงกัน การเชื่อมโยงจึงเป็นเทคโนโลยีที่พวกเราเตรียมตัวกันได้แล้ว ถึงแม้ว่าวันนี้จะยังมีใช้ไม่หมด แต่อีกไม่นานก็คงต้องใช้ใช้อย่างแน่นอน(เย็น, 2534) วิวัฒนาการของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในประเทศไทยจะวัดกันด้วยจำนวนเครื่องที่มีอยู่เพียงอย่างเดียวคงไม่ถูกต้องนัก สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือในด้านบุคลากรหรือคน ซึ่งมีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศไทยได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาตลอดเชื่อมั่นว่าประเทศไทยจะมีบุคลากรซึ่งมีความรู้ความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์

การเริ่มนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษาของประเทศต่างๆ ทั่วโลกย่อมมีจุดเริ่มที่แตกต่างกัน ไม่ว่าประเทศนั้นจะมีความพร้อมในด้านการเงินเพื่อจัดซื้อ จัดสรรคอมพิวเตอร์สู่สถานศึกษาให้ทั่วถึงหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าเทคโนโลยีจะเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการในการศึกษาของประเทศนั้นในภาพรวมหรือไม่ก็ตาม ทุกประเทศต่างมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า โครงการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในสถานศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญต่อการพัฒนาเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นการให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนวิชาคอมพิวเตอร์จำเป็นต้องใช้ทุนสูงมาก สิ่งสำคัญคือการเตรียมความพร้อมของอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นการดำเนินการใช้เชิงปฏิบัติควรเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไป(งนุช, 2536)

จากบทบาทและความสำคัญของ ไมโครคอมพิวเตอร์ที่มีต่อการศึกษาทั้ง ในแง่ของ

คอมพิวเตอร์จัดการศึกษาและคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นที่ยอมรับของนักการศึกษาโดยทั่วไป แต่การนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้จำเป็นต้องศึกษาถึงความคิดเห็นและความต้องการของบุคลากรในโรงเรียน เพื่อผลในการยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ในการเตรียมความพร้อมที่จะได้รับ ในการเปลี่ยนแปลงและเป็นการกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของไมโครคอมพิวเตอร์ที่มีต่อการศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของบุคลากรในโรงเรียน อุปสรรคหรือแรงต่อต้านในการเปลี่ยนแปลงจะลดน้อยลง เมื่อบุคคลหรือกลุ่มที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้น มีโอกาสได้รับรู้และแสดงความคิดเห็นในเนื้อหาสาระ และแนวทางในการจัดสรรการเปลี่ยนแปลง หรือได้มีโอกาสในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อค้นหาสาเหตุ และเหตุผลถึงแผนการของการเปลี่ยนแปลง (นิพนธ์, 2535) การส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างเต็มที่ ในกิจกรรมและการปฏิบัติการในการเปลี่ยนแปลงนั้น เป็นวิธีการที่ดีมากสำหรับลดแรงต้านในการเปลี่ยนแปลง การทำงานอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้นำในการเปลี่ยนแปลงและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการทำงาน สามารถที่จะส่งเสริมให้เกิดเจตคติที่ดีและยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นกับสมาชิกในองค์การ ถ้าเจตคติของผู้บริหารไม่เปลี่ยนแปลงแล้ว ผู้ใต้บังคับบัญชานั้นมีแนวโน้มที่จะคัดค้านการใช้วิธีปฏิบัติใหม่ตามไปด้วย (Watson, 1966)

เพื่อให้เกิดการยอมรับ ในการนำไมโครคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดที่จะศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี เกี่ยวกับการนำไมโครคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในโรงเรียน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการนำไมโครคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี

1.2.2 เพื่อศึกษาความต้องการของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการนำไมโครคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 การวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี เท่านั้น

1.3.2 การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ความคิดเห็นและความต้องการของผู้บริหารและครูในโรงเรียน เกี่ยวกับการนำไมโครคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาในแง่ที่เป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และคอมพิวเตอร์เพื่อการบริหารเท่านั้น

1.4 ขอบเขตการป้องกัน

1.4.1 ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจ ให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง ปราศจากอคติใดๆ ทั้งสิ้น

1.4.2 การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้คำนึงถึงระดับการศึกษา อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

1.5 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 ความคิดเห็น หมายถึงการแสดงออกถึงความคิดเห็น เหตุผล อารมณ์ ความรู้สึก รวมทั้งแนวโน้มการกระทำการลงความคิดเห็นใดๆ ในที่นี้หมายถึงความคิดเห็นที่มีต่อการนำไมโครคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในโรงเรียนประถมศึกษา

1.5.2 ความต้องการ หมายถึงการอยากได้เพื่อสนองจุดประสงค์ของความคิดเห็นเป็นความต้องการในสิ่งต่างๆ ในที่นี้หมายถึงความต้องการในการนำไมโครคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในโรงเรียนประถมศึกษา

1.5.3 คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา หมายถึงไมโครคอมพิวเตอร์ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการด้านการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน(Computer-Assisted Instruction : CAI) และคอมพิวเตอร์เพื่อจัดการศึกษา(Computer-Managed Instruction : CMI)

1.5.4 โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึงโรงเรียนประถมศึกษาแบบที่ 1 แบบที่ 2 แบบที่ 3 แบบที่ 4 แบบที่ 5 แบบที่ 6 และแบบที่ 7 สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี

1.5.5 การแบ่งขนาดโรงเรียน(สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี, 2536)

โรงเรียนมีอยู่ทั้งหมด 7 แบบ คือ

- แบบที่ 1 (โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 60 - 120 คน)
- แบบที่ 2 (โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 - 300 คน)
- แบบที่ 3 (โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 - 600 คน)
- แบบที่ 4 (โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 601 - 900 คน)
- แบบที่ 5 (โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 901 - 1200 คน)
- แบบที่ 6 (โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1201 - 1500 คน)
- แบบที่ 7 (โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1501 ขึ้นไป)

การแบ่งขนาดของโรงเรียนมี 3 ขนาด คือ

- 1) โรงเรียนขนาดเล็ก คือ โรงเรียนแบบที่ 1
- 2) โรงเรียนขนาดกลาง คือ โรงเรียนแบบที่ 2
- 3) โรงเรียนขนาดใหญ่ คือ โรงเรียนแบบที่ 3 แบบที่ 4 แบบที่ 5 แบบที่ 6

และแบบที่ 7

1.5.6 ผู้บริหาร หมายถึงผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่

1.5.7 ครู หมายถึงข้าราชการครูและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอนจริง ในโรงเรียนประถมศึกษา

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้รับทราบข้อมูลเบื้องต้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับประถมศึกษา ในการนำไมโครคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการบริหารและการเรียนการสอนในระดับประถมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

1.6.2 เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผน ปรับปรุงและพัฒนาความรู้ของโครงการอบรม สัมมนา ประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับไมโครคอมพิวเตอร์ให้กับผู้บริหาร และครูในโรงเรียนประถมศึกษา